

DOBŘÝ PASTÝŘ

Časopis evangelických sborů
v Krnově a Bruntále

Den pro Krnov

Zveme vás na krnovské náměstí v sobotu 21. 6. odpoledne. V rámci Dne pro Krnov si budete moci poslechnout spoustu muziky, rozhovory i kázáníčka. Vedle toho se chystá zábavný program pro děti, karavan-kavárna s možností osobního rozhovoru nebo modlitby, stánek s literaturou, naslouchárna, a snad i lehké občerstvení.

Na pódiu vystoupí Gina a Kirsten, Tomáš Najbrt a Štěpán Janča, hlavním hostem budou slovenští Timothei.

Záměrem akce je nabídnout lidem v Krnově zajímavou akci, podat evangelium trochu neobvyklou formou, a modlit se za požehnání a duchovní proměnu našeho kraje.

Den pro Krnov pořádá misijní spolek Tělo v pohybu, Křesťanské společenství Krnov, Armáda spásy Krnov a náš krnovský evangelický sbor.

S festivalem tohoto rozměru je spojeno mnoho různých nákladů (účinkující, zvukaři, zastřešení pódia, zajištění atrakcí pro děti i dospělé, ubytování, občerstve-

ní, atd.) – dohromady okolo 100.000,- Kč. Financovat to budeme z prostředků spolku, příspěvků zapojených církví a darů individuálních dárců. Pokud byste chtěli tuto akci podpořit, můžete poslat dar na účet spolku Tělo v pohybu - misijní z.s.: 2102520639/2010 (uveďte variabilní symbol 2106). Děkuje.

Takže 21. 6. na viděnou na krnovském náměstí – a směle pozvěte i své přátele a známé, věříme, že to bude stát za to. /sj/

Pozvánky

Poznačte si do kalendářů

Neděle 27. 4.: naším hostem při bohoslužbách bude bratr Marcin Pilch z Českého Tešína. Po bohoslužbách plánujeme posezení s občerstvením a rozhovorem s bratrem kazatelem. Marcin Pilch pochází z Wisly (polské Beskydy, hned za hranicí, nedaleko Třince), farářoval nejprve v polském vnitrozemí (u Mazurských jezer), ale už od roku 2009 působí v jednom z největších sborů naší církve v Českém Tešíně. V posledních letech se velmi angažoval v pomoci „lidem na cestě“, kteří prchají ze svých domovů, vyhánění válkami nebo ekonomickou beznadějí – spolu s dalšími dobrovolníky navštěvoval uprchlické tábory v různých zemích na Balkáně a rozvážel humanitární pomoc a zvěštoval evangelium lidem, kteří ho často slyšeli úplně poprvé v životě.

Pátek 23. 5. od 18.00: Noc kostelů. Oblíbená akce, při níž se otvírají dveře sakrálních

staveb po celé republice (a nejen u nás, funguje to i v Rakousku nebo Německu) a lidé si mohou prohlédnout památku, zažít zajímavý program kulturní, ale taky třeba ztišení a modlitbu. U nás plánujeme koncert folkové skupiny Hrnek (kapelahrnek.cz), pěveckého sboru Čarozpěv, opět počítáme s táborákem před kostelem (doutáme, že skupina Tramínek nám nedá košem) a zakončíme společně s katolíky při modlitbě a zpěvech z Taizé.

V neděli 15. 6. se bude konat společná okřesková bohoslužba sborů Bruntál, Krnov, Opava a Vítkov, tentokrát v opavské modlitebně. Předpokládáme začátek v 9. 00. Bohoslužby v Krnově se v tu neděli konat nebudou. Vzhledem k tomu, že do Opavy se dá docela dobře dojet veřejnými dopravními prostředky, neplánujeme tentokrát objednávat autobus, ale pokud by se někdo chtěl zúčastnit a měl problém se na místo dostat, ozvěte se třeba bratru faráři nebo kurátorům, a určitě vám s dopravou dokážeme pomoci.

**DOBÝ
PASTÝŘ**

Časopis evangelického sboru v Krnově a Bruntále vydáván pro členy a přátele sboru za dobrovolný příspěvek.
Redakční rada: Tamara Maláčová, Štěpán Janča, Petr Strnadel.

**ČESKOBRATSKÁ
CÍRKEV
EVANGELICKÁ**

Farní sbor ČCE, Albrechtická 811/8, Krnov, 794 01, tel.: 739 244 607.
Kazatel sboru: Štěpán Janča.

Pravidelná shromáždění: Neděle 9.45 bohoslužby v evangelickém kostele, Úterý: 17.00 biblická hodina na faře, Pátek: modlitební setkání v 18.00 na faře.

Úvodník jarně zahradnický

Teplé jarní sluníčko mnohé z nás vylákal ze zabeđených bytů na zahrádky. Vidíme spoustu lidí, jak pilně plejí, zarývají do hlíny čerstvé sazeničky, prořezávají stromy anebo si aspoň pomalu připravují sekačky na trávu, aby mohli zvelebovat své latifundie. Vždycky rád pozoruji tyto pracovní zahradníky a obdivuji krásné výsledky jejich práce.

Sám jsem – i přes rodinnou anamnézu, vždyť můj dědeček byl nejlepší zahradník v dědině a babička děvče ze statku – přítel „na baterky“. Baví mě občas něco nasažit, a pak pozorovat, jak vylézá z hlíny mladá rostlinka. Když se pak semenáček trochu rozvine, dost mě ovšem zaskočí, že ať jsem nasažil, co jsem nasažil, vždycky mi z toho vyjdou kopřivy.

Semínka vybírám v obchodě podle nádherných fotografií na obalech – bujné trsy barevných květů nebo plody, při pohledu na něž člověku začínají téct sliny. Bez ohledu na to, co koupím, výsledek je prakticky vždycky stejný. A i v těch zřídkačích případech, kdy mi vyroste to, co má, většinou má úroda začne překážet někomu jinému, takže býlí končí pod čepelí sekačky, pod koly auta nebo při nějaké podobné katastrofě.

Přesto se nevzdávám a každé jaro mě zase znovu ofoukne zahrádkářský větrík a já se pustím do toho dobrodružství s nepatrnými semínky s nadějí, že jednou se to přece podařit musí.

A říkám si, že je to vlastně dobrá ilustrace našeho duchovního života – na rozdíl od duchovních supermanů, kterým jezdí autobusy jako taxíky a které známe hlavně z knih nebo z filmového plátna, my jsme obyčejní lidé, kteří jsou jednou dole a jednou nahoře, kteří sice párkrát zažili vyslyšenou modlitbu, ale znají i dlouhé marné čekání na odpověď, kteří mají k dokonalosti ještě hodně daleko a zdaleka neoplývají sebedůvěrou světců. A kterým i na té boží zahradě rostou kopřivy a trní a hloží.

I náš Pán Ježíš zažil chvíle trápení a bolesti a (lidsky viděno) neúspěchu. Setkal se u lidí s nevěrou i s nevděčností, jeho nejbližší mu často nerozuměli, a nakonec byl zatčen a umčen, přičemž se zdálo, že jeho příběh končí naprostým fiaskem. A přece nezměnil směr, nevydal se jiným směrem, neutekl před nezdarem. A právě tímto zdánlivým neúspěchem i nám vybojoval odpuštění vin a dokonce život věčný.

Takže, pokud by vám připadalo, že celý svět se spiknul proti vám a že vám všude rostou jen pichláky a bodláky, vzpomeňte na Ježíše, který trním prošláplnul cestu a byl jím dokonce korunován. A nepřestávejte v napodobování Pána, neustávejte v následování, protože Bůh právě v osobě Ježíšově vyhlásil požehnání i nejen pro úspěšné a bezchybné, ale právě pro beznadějně a chybné.

Prostě i pro mě nebo pro vás.

Štěpán Janča

Setkání zástupců církví s vedením města

Už asi 20 let se jednou za rok setkávají zástupci krnovských církví s vedením města. V Krnově působí celkem šest církví – Římsko-katolická, Církev adventistů sedmého dne, Křesťanské společenství, Armáda spásy, Církev čs. Husitská (už minimálně) a Českobratrská evangelická. Setkání se uskutečňuje zpravidla jednou za rok a střídavě bývá v prostorách některé z církví a na radnici.

Letos se setkání uskutečnilo ve středu 5. února na naší faře. Za město přišel starosta Tomáš Hradil a jeho zástupci – paní Monika Bala Dudová a Miroslav Binar. Za místní církev dorazilo celkem šest lidí. Atmosféra setkání byla příjemná, neformální. V hovoru jsme se vrátili k záříjo-

vým povodním. V médiích tehdy zazněla kritika ve smyslu, že vedení města nezvládlo záchranné akce. Pan starosta vysvětloval okolnosti včetně toho, že generální ředitel HZS Vlček, který kritiku ventiloval, se mu posléze omluvil (měl nesprávné informace). Zástupci města naslouchali připomínkám ze strany nás křesťanů. Nejvýraznějším podnětem asi byla zmínka o zřízení místa nemocničního kaplana; město sice není zřizovatelem krnovské nemocnice, avšak může tuto žádost podpořit.

Děkujeme také sestře Marice Gazdagové, která se svými dcerami připravila krásné obložené mísy, neboli se postarala o pohoštění pro všechny.

JM st.

Lidé ve sborech

Máme radost, že se ke krnovskému sboru v roce 2024 připojilo několik nových členů: V srpnu byl pokřtěn bratr Ivan Čonka a v prosinci bratr Ruben Fojtík. V prosinci se taky oficiálními členy stali Iva a Jaromír Kunáškoví ze Zátora. Z nových bratří a sestry máme radost a vítáme je v našem společenství.

Bruntálské společenství se rozrůstá spíše neformální cestou – na bohoslužby pravidelně přichází několik lidí, kteří nejsou oficiálními členy sboru; ovšem naše vděčnost za jejich svědectví a povzbuzení není o nic menší.

Na konci roku jsme se ovšem také rozloučili s dlouholetou členkou našeho staršovstva, paní doktorkou Královou, která se odstěhovala do Nového Města na Moravě, kde bude blíže ke své rodině.

Čím žijí naše sbory

Březen bývá v našich sborech časem bilancování i plánování. V březnu se totiž konají výroční sborová shromáždění, která uzavírají rok uplynulý a prodebatovávají rok čerstvě pootevřený.

V Krnově jsme se sešli v neděli 9. 3. Zavzpomínali jsme na akce roku 2024 – není třeba je zde vyjmenovávat, o všech jsme psali v Dobrém Pastýři. Život sboru je nabitý, vedle pravidelných bohoslužeb, biblických hodin, skupinky žen a modlitebního setkání se konají sborové dny, přednášky, koncerty. Jsme vděční Pánu Bohu, že naše řady rozmnožili 4 noví členové. Finanční situaci jsme také zvládli, zaplatili jsme všechny účty a podařilo se dokončit generální opravu varhan. Děkujeme všem, kdo sbor nesou – jak v modlitbách, tak v praktickém zapojení se do práce nebo finanční podporou.

Velkým tématem byla situace po povodních – o tom si ovšem můžete přečíst na jiném místě tohoto čísla.

Plány pro letošní rok pokračují v intencích loňského: pravidelný program obohacený o několik přednášek, divadelních představení a koncertů; budeme se snažit víc navštěvovat lidi nemocné nebo ty, kdo nemohou přijít do shromáždění; chtěli bychom pokračovat v práci s dětmi a rozvíjet skupinku mládeže. Díky dotaci z EU máme možnost vylepšit technické zázemí v kostele (projektor

a plátno, osvětlení, doplnění zvukové aparatury), plánujeme samozřejmě opravu vytopeného sklepa; speciální pracovní skupinka se sešla, aby projednala různé stavebně-investiční potřeby našich budov.

Bruntálské výroční shromáždění se konalo o týden později, tedy 16. 3. Vzhledem k nevelkosti našeho společenství jsme konstatovali jako úspěch, že stále pokračujeme a sborový život se udržuje stále ve stejných kolejkách. Bohoslužby se konají každou neděli, přibližně jednou měsíčně také biblická hodina a schůze staršovstva. V prvním pololetí ve sborových prostorách sestra Herodková učila skupinku nadšených švadlenek. Povodeň bohužel tuto aktivitu znemožnila. V červenci se v klubovně Přista-

vu uskutečnil dokonce malý písničkářský koncert. Velmi úspěšnou akcí byla společná okrsková bohoslužba 4 sousedních sborů, která vloni byla v našem rájónu – v kostele na Anenském vrchu.

Obrovskou ranou byla zářijová povodeň, která vyplavila sklep sborového domu a zdevastovala přístavbu. Velká část rozhovoru byla tedy věnována plánům oprav, které budou probíhat nejméně do podzimu – podrobnosti opět na jiném místě tohoto vydání Dobrého Pastýře.

I přesto se díky obětavým dárcům podařilo zvládnout rok 2024 i finančně, a dokonce se povedlo v létě uskutečnit opravu celé střechy přístavby. I tady děkujeme všem podporovatelům – dárcům, dobrovolníkům i modlitebníkům. /šj/

Sborový den s Tomášem Surovkou

V neděli 23. 2. jsme se po bohoslužbách nerozházeli hned. Po bohoslužbách jsme rozložili stoly a dali se do výběrného společného oběda, který pro nás připravilo několik laskavých kuchařek a kuchařů. Po obědě jsme žaludky doplnili kávou a sladkostmi, ale pak už dorazil bratr Tomáš Surovka, který se s námi podělil o své zkušenosti práce s lidmi bez domova v Armádě spásy.

Prezentace byla velmi zajímavá, většina z nás asi netušila, že to co známe v té nejnapadnější variantě ztroskotanců, nocujících na lavičkách v parku nebo pod mostem, může mít několik předstupňů a že to začíná už tam, kde lidé sice mají střechu nad hlavou, ale podmínky, ve kterých žijí, nejsou důstojné současné doby (napří-

klad společné záchody na pavlači, byty bez elektřiny nebo bez přívodu pitné vody). Alarmující zjištění pak bylo i to, že v současné době přibývá dětí, které žijí v takovýchto drakonických podmínkách.

Setkání jsme zakončili rozhovorem s bratrem Tomášem o tom, co jsme vyslechli, a rozloučili jsme okolo čtvrté hodiny odpolední s vděčností za příjemně prožitý den v milém společenství. A už teď se těšíme na příště. /šj/

Jam session s Jirkou Plevou, Tramínkem a Pálavičkou

Začátkem března jsme měli vzácné hosty: přijel nás opět po půlroce navštívit bratr Jirka Pleva, a nepřijel sám – přivezl s sebou hromadu muzikantů. Muzikanti byli jak ze staré sestavy, kterou známe pod jménem Tramíněk, tak z party nové, jihomoravské, zvané Pálavička. Sešli jsme se na faře v pátek 7. 3. a hrálo se všechno možné, jen s malou přestávkou na zdržímnutí, až do sobotního poledne, kdy se muzikanti rozloučili poslední písničkou a rozjeli se zase domů. Všichni, kdo si přišli zazpívat, odcházeli skvěle rozezpívání a naladěni. /šj/

Sraz starých mládežníků

V sobotu 29. 3. se Vila Cafe rozezněla zpěvem chval. Opět po dvou letech se tu sešli „starí mládežníci“ – silná parta, která se scházela v našem sboru v devadesátkách. Šlo se přibližně 30 dnes už padesátníků – nejvzdálenější účastnice dorazila až z Floridy! Hosty byli Dan Drápal, který hovořil o tom, že každý z nás je v první řadě poslán ke své vlastní generaci, protože jí rozumí a mluví s ní stejnou řečí, a Ben Drápal, Danův syn, který nás inspiroval vlastními písněmi i rozezpíval starými známými chvalozpěvy. Sedělo se a vzpomínalo; největší úspěch měly fotky z různých akcí, kterých se podařilo vykopat v osobních archívech různých lidí opravdu hodně.

Účastníci se rozcházeli pozdě večer spokojení a povzbuzení, s příslibem, že setkání určitě zase za nějaký ten pátek zopakují. /šj/

Místo největší blaženosti

Tiše přemítám o místě největší blaženosti. Snad slunná písčitá pláž při mořském pobřeží nebo stát na vrcholu majestátných hor. Možná taky prostřený stůl s delikátní večeří. A co třeba zachumlat se do deky s knihou při záři ohně nebo jen tak být a užívat čas se svými blízkými. To mohou být nepochybné symboly skutečného lidského blaha.

Dnes vyrážíme do Krnova. Osmdesátý čtvrtý žalm nás provází od samotného rána. Přemýšlím, co tím chtěl básník říct. Vypadá to, že blahem doslova oplývá a zcela jistě ví, kde jej hledat. Vystupujeme z auta a míříme k faře, jdeme na knap. Zpíváme. Děti stojící u oltáře rokují o tom, proč mají vlaštoky svá hnízda. I ptáci přece potřebují domov a místo, kde by v bezpečí pečovali o nový život. V nedělní škole se učíme o tom, kde svůj dům nejlépe vystavět. Na písku se to jeví bláznivě, skála je tvrdá, náročná, ale neotřesitelná. I náš život může být takto pevně zakotven. Následuje lahodný oběd a odpolední káva. Zákusek. Zpěv se line místností. Jen ty, Pane můj, jen tys můj štít, má sláva, ty mou hlavu pozvedáš. A záhy lidé všech generací společně v jednom rytmu zvedají zvukové boomwhackery. Společně v písni vyznáváme. Jen jedné věci žádám, a té vždycky hledám, abych v domě Páně, přebýval v ochra-

ně, věčně tam. Následuje vyznání, že existuje místo absolutního bezpečí, lásky a přijetí. Lze nalézt skutečný domov, blažené místo, v Otcově domě. Je totiž více variant bezdomovectví, jak se zmiňuje řečník v následné přednášce. Stálé, přechodné a jaksi neviditelné. První skupina o existenci domova ani neví, ti druzí jsou na cestě k domovu a ta poslední skupina má domov jen zdánlivě.

Je skvělé užívat si čas na mořském pobřeží, shlížet do rozlehlých údolí z vrcholů hor, být s přáteli, číst skvělou knihu, jíst rozmanitá jídla. Všechno to jsou dary Boží. Ale ta největší blaženost je ukrytá v poznání, že máme domov. Domov trvalý a věčný, ukrytý v Bohu.

Pavlaína Lakomá, Bruntál

Nejsem zastáncem evangelizace

Už jednou jsem psala, že člověk nemusí mít hodně odžito, aby mohl vzpomínat. Vyhlédla jsem si mladou ženu z našeho sboru a zeptala se, zda by byla ochotna se s námi podělit o své vzpomínky na dětství, první setkání s křesťany a své cestě k Bohu. Mezi námi není nováčkem, ale určitě se něco nového dozvíme. Tou mladou ženou je Marta Marková.

● **Marti, v našem sboru tě známe jako matku třech synů a víme, že se ráda věnuješ práci s dětmi. Ale nevíme nic o tvém dětství, kde jsi vyrůstala, jakou školu dělala.**

Do 5 let jsem vyrůstala s rodiči a mladším bratrem v Ostravě. Tatínek pracoval jako horník. Poté, co skončil s touto prací, jsme se přestěhovali do Chomýž. Je to vesnice kousek od Krnova. V Chomýži jsem žila až do svých 23 let. Velmi ráda vzpomínám na dětství na vesnici. I když mi občas přišlo, že jsou naši přísní a moc se mi nelíbilo, že musíme pracovat na zahradě a kolem zvířat. Ale takhle to prostě na vesnici chodilo. Po základní škole jsem šla na Střední zdravotnickou školu. Už od mala jsem věděla, kterým směrem chci jít, tak to pro mě byla jasná volba. Po škole jsem začala pracovat na plicním odděle-

ní. Po dvou letech se mi naskytla možnost jít studovat ošetrovatelství na vysokou školu, tak jsem to zkusila a podařilo se to.

● **Já jsem vyrůstala v křesťanské rodině a poznávání Pána Boha z toho přirozeně vyplývalo. Víme, že ty jsi přišla z jiného prostředí. Kdy a jak ses dostala do prvního kontaktu s křesťany?**

Tak tohle si pamatuji úplně přesně. Bylo to na táboře, na který mě pozval Lukáš Křehlík. Myslím, že jsme o tom dokonce i před pár lety mluvili a já mu za to děkovala. Vůbec jsem netušila, že jedu na křesťanský tábor. Přijedu tam a najednou se tam lidi modlí

a zpívají křesťanské písně. Wau! Bylo to zvláštní. Do té doby jsem s tím neměla vůbec žádnou zkušenost. Teď vlastně jednu jsem měla. Moje prababička mě nechala jako nemluvně pokřtít v katolickém kostele. Nevím proč, ale možná cítila, že víra bude jednou velkou součástí mého života. Moje rodina je nevěřící. Nikdy se u nás o ničem takovém nemluvalo. Proto mám velký respekt k tomu, když s někým, kdo je úplně mimo tento „duchovní svět“, mluvím. Nejsem zastáncem evangelizace na ulicích, kde lidé hlásají, že je Ježíš miluje. Vždy si vzpomenu na sebe. Jak jsem byla překvapená. Během tábora jsem ale poznala moc fajn lidi, s kterými jsem se cítila dobře.

ce na ulicích

Stali se mými přáteli a já chtěla to, co mají oni. Tu lásku, radost, naději, pokoru. Tušila jsem, že tohle vše jim dává právě víra v Boha. A tak jsem po nějaké době přirozeně zachtěla mít Boha ve svém životě. Věřím, že největší a nejúčinnější evangelizací je to, že si s lidmi vybudujeme přátelství a ukážeme jim, jak my žijeme s Bohem. Pak s nimi můžeme klidně začít vést rozhovor o tom, že Ježíš je miluje ☺

● **Řekla bych, že tak mladý člověk jako ty, ještě moc krizovek nemohl zažít. Ale zeptám se: dostala ses někdy do situace, kdy byla tvoje víra zkoušena?**

Ano. Každé ráno s dětmi, než se vypravíme do školy je to pro mě jedna velká zkouška víry a odvahy, zda to stihneme a zvládneme ve zdraví. To je samozřejmě sranda ☺. Nejsem úplně ten tip, co se se svými starostmi svěřuje davu lidí. Ale kdybych napsala, že jsem neměla žádnou krizi, bylo by to asi ode mě neupřímné. Velkou krizi jsem měla o povodních. Celá ta situace s vodou je pro mě hodně nepříjemným zážitkem a i pohled na fotky mi ještě dnes zvedá žaludek. Nebylo to příjemné, když se skoro dva metry vody valily pod našimi okny. Opravdu jsem se necítila dobře a tolik jsem se bála. Modlila jsem se, ale strach a pochyby, jak to s námi dopadne, byl pořád velký. Voda nakonec nevítězila a vše v rámci možností dopadlo dobře. Když jsem ale po-

tom s odstupem četla příspěvky lidí, jak si i v té největší krizi byli jisti tím, že Bůh je s nimi a dobře to dopadne, začala jsem o sobě vážně pochybovat. Je se mnou něco špatně, když jsem to tak v tu chvíli necítila? Moje víra není asi dost velká a mnoho dalších myšlenek se mi honilo hlavou. Trvalo mi se s tím vypořádat a najít v tom pokoj. Věřím, že Bůh nás miluje a přijímá i s našimi pochybnostmi v těžkých situacích a našimi nedokonalostmi. Protože přesně tohle si s dětmi často říkáme v nedělní škole. Snažím se, aby si vytvořily pozitivní vztah samy k sobě, a byly

si jisté Boží láskou, i když o sobě mají pochybnosti. Kdybych tohle nepřijala, tak bych po nich chtěla něco, co sama nedokážu. A to mi nepřijde úplně fér.

● **Potkalo tě někdy velké zklamání v lidech? I když obě samozřejmě víme, že se musíme naučit žít s nedokonalostí bratří a sester.**

Ano. Zklamání z lidí mě potkávají a potkávat mě určitě ještě budou. Myslím, že je to přirozené. Dokonce o tom mluvil nedávno náš host na bohoslužbách Petr Chlápek. Zklamání prostě patří k životu. Vždy mě taková situace mrzí a chvíli

mi trvá, než se přesto dostanu. Nedávno jsem si uvědomila, že má zklamání jsou často způsobená mým očekáváním, že se lidé budou chovat v některých situacích stejně jako já. Nebo naopak, že se nebudou chovat, tak jak se nechovám já. Neměla bych ale tolik očekávat a měla bych více přijímat lidi, takové jací jsou. I když se mi to třeba moc nezamlouvá.

Zmínila jsi bratry a sestry ☺, tak jsi možná myslela na náš sbor při této otázce. K tomu mě napadá, jak jsem moc vděčná, že v našem sboru je tolik lidí, kteří se navzájem povzbuzují, jsou tady jeden pro druhého, chtějí si pomáhat a jsou k sobě milí. Nikdy se mi nestalo, že bych se necítila v našem sboru dobře. Vždy jsem měla pocit, že jsem zde přijímána a lidem na mně záleží.

● **Marti, jsme moc rádi, že vnímáš, jak je prospěšné pracovat s dětmi, jak je důležité ukazovat jim na cestu k Bohu. Věnuješ se aktivitám „Hernička na faře“, „setkání rodin s dětmi“ a další. Můžeš nám něco o tom říct?**

Ráda bych začala tím, že služba Bohu v mém životě je pro mě prioritou. Věřím, že služba je jádrem našeho křesťanského života. Věřím, že máme sloužit a dávat. Tohle dělal i Pán Ježíš a to chce i po nás. Nechce, abychom uvěřili a pak jen seděli a přijímali. Služba dětem mě velmi naplňuje a baví. Cítím, že to je zatím to místo, kde Bůh chce, abych byla. I skrze naše děti si uvědomuji, že je potřeba, aby tato služba v našem sboru byla. A tak se snažím sloužit, jak nejlépe umím. O herničce a všech aktivitách, které pro děti v našem sboru nebo mimo něj děláme, bylo řečeno mnoho. Myslím, že není potřeba tyto aktivity už dále představovat. Jsem vděčná, že hernička a vše kolem ní už funguje takovou dobu. Možná by si někdo mohl myslet, že hernička nenese žádné ovoce, když se maminky, které herničkou prošly, nehrnou do kostela. Já to tak ale nevnímám. Ano, maminky se do kostela nehrnou, ale se spoustou z nich jsme si vytvořily velice pevná přátelství. S několika maminkami se dokonce pravidelně schá-

zíme. Často při našich rozhovorech mluvíme i o velice osobních věcech a snažíme se si pomoci, ať už povzbuzením nebo skutkem. Tato důvěra, která mezi námi vznikla, je pro mě právě tím ovocem. Mým cílem vždy bylo, aby se maminky s dětmi na faře cítily hlavně dobře. Maminky jsou často mile překvapené, že my křesťani jsme vlastně „normální lidi“.

● **Prozradíš něco o své rodině?**

Já myslím, že nás všichni dobře znají ☺ Nevím, jestli je tak co prozrazovat. Cítím obrovskou vděčnost, za to že máme tři krásné a zdravé děti, které nám dělají radost. Ano, nebudu lhát. Občas je to náročné, občas mám pocit, že selhávám, dělám věci špatně a cítím se, jako máma na nic. Každý den se ale modlím za naše děti. Modlím se za jejich ochranu, za to aby měly sílu obstát v dnešním světě. Modlím se za chyby, které jako rodiče děláme, za moudrost ve výchově a Boží vedení. Vím, že sami tohle rozhodně nevládneme. Modlím se za to, aby z nich vyrostli silní, pokorní a hodní muži, kteří budou toužit mít Boha ve svém srdci a životě a budou mu chtít upřímně sloužit. Tohle poslední nám velmi leží na srdci. Cítím, že to je úkol nás, jako rodičů. To po nás Bůh chce. Chce, abychom k němu přiváděli naše děti. Jen se modlit nestačí. Proto s dětmi o Bohu mluvíme, čteme si příběhy z Bible, odpovídáme na jejich zajímavé otázky, a také jim hlavně ukazujeme skrze naše životy, jak vypadá takový život s Bohem. Moc bych si přála, aby naší snaze Bůh požehnal. Aby dal vzrůst tomu, co v dětech zaséváme. Jsem ráda, že mým partákem je v tom všem můj Jirka. Hodný, pokorný a milující manžel a také přítel, který vždy rád všem pomůže. Však ho všichni znáte ☺

● **Jak víš, na závěr se každého ptám: odkud čerpáš sílu do všedních dnů, případně které příběhy nebo verše z Bible tě inspirují?**

BŮH JE LÁSKA. (1. Janova 4,7) Tři slova a přesto v sobě mají neuvěřitelnou moc a přesně podle mě vystihují celou podstatu křesťanství. /tm/

Tradiční dětský karneval v herničce

V sobotu 8. února 2025 jsme se opět po roce sešli s dětmi z herničky na karnevalu, který se konal na faře. Celé odpoledne bylo plné radosti, her a tvoření. Děti přišly v krásných a nápaditých maskách – od princezen a superhrdinů až po zvířátka. Společně jsme hráli různé hry, soutěžili, tančili a užívali si veselé tanečky. Nechybělo ani tvoření, při kterém děti vybarvovaly a zdobily sošku klauna. Atmosféra byla úžasná, plná smíchu a nadšení. Na závěr byly děti za svou účast odměněny sladkostmi a dárčky, vylosované v tombole. Škoda jen, že z důvodu velké nemocnosti bylo účastní-

ků méně, než v jich letech. I tak jsme vděční za společně strávený čas. Děkujeme organizátorům i všem

za účast a těšíme se na další společné akce!

*Za herničku
Ludmila Hoferková*

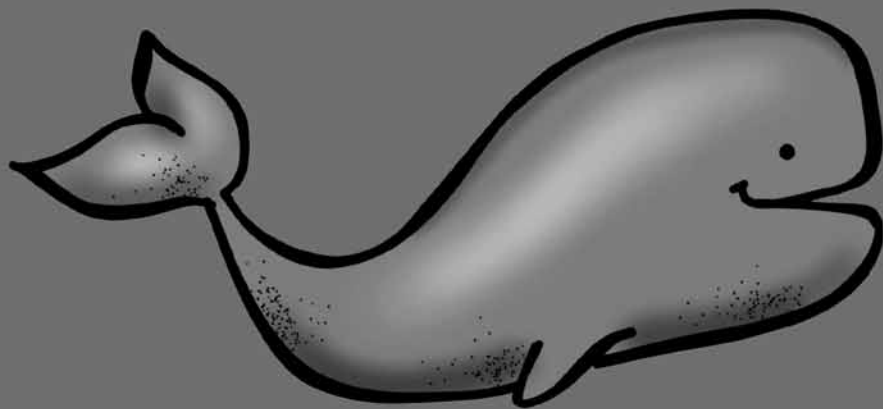
ČESKOBATRSKÁ
CÍRKEV EVANGELICKÁ
FARNÍ SBOR V KRNOVĚ

ČCE KRNOV A HERNÍČKA NA FAŘE zve všechny kluky a holky
od 5 - 12 let na příměstský tábor s tématem

JONÁŠ

A VELKÁ RYBA

18. - 22. srpna 2025

Cena 800 Kč

Info a přihlašování: Marta Marková, marta.markova@post.cz, 774890610

Jak jsme na tom půl roku po devastující povodni?

Sbor v Bruntále byl vodou vážně poškozen – byl zaplaven sklep a v přístavbě stálo cca 30 cm vody. Byly zničeny podlahy, omítky i dřevěné ostění, všechny dveře a vnitřní vybavení (kuchyňská linka, stoly, židle, gauče a křesílka, vestavěná skříně, atd...). Díky darům obětavých dárců a vysokému příspěvku z ústředí církve (přes 600.000,- Kč od evangelické církve v Německu) i s využitím peněz z pojištění budovy (cca. 80.000,- Kč) budeme moci podniknout zásadní rekonstrukci přístavby, která po opravě bude ještě hezčí a praktičtější než byla dříve. Čekají nás opravy podlah, omítek, dveří i vnějšího obložení vstupu; a dále nakoupení vybavení – kuchyňky jídelny i klubovny Přístavu.

Uvažovali jsme i o některých zásadních vylepšeních – například instalaci sprchového koutu – ale k takové změně by bylo nutné stavební povolení, které by akcí příliš prodražilo a prodloužilo; takže jsme od tohoto plánu museli ustoupit.

Rekonstrukce by měla být hotová do konce října tohoto roku – pak se můžeme těšit na nový Přístav.

Do té doby všechny aktivity sboru probíhají výhradně v modlitebně v patře sborového domu, včetně kávy po bohoslužbách.

Děkujeme všem, kdo pomáhají při přípravných pracích i kdo podporují rekonstrukci finančně.

Sbor krnovský nebyl zasažen tak vážně – jen sklep na

faře. Už na podzim proběhla výměna kotle pro přízemí (sborovou část) domu, na jaře nás čeká oprava elektroinstalace a omítek a vymalování prostor. Případné další práce se budou odvíjet od dalších plánů na využití těchto našich „katakomb“.

Tyto rekonstrukce budou financovány taktéž z pojistky našich budov a z darů ochotných podporovatelů a ústředí církve („německý“ dar cca. 170.000,- Kč).

Zároveň jsme vděční za možnost podpořit přibližně 30 rodin (jak členů tak nečlenů sboru), postižených velkou vodou, finanční podporou – opět díky obětavým dárcům a velkému daru německé evangelické církve (přes milion korun).

Člověk žije všední den a naje

V 70. a 80. letech v našem seniorátě, konkrétně v Rýmařově, bydlela přátelská rodina Jana a Jany Slámových. Velice výrazná rodina v tamním sboru a nejen tam. Byli akční, pěstovali ekumenu a měli množství přátel i tady v krnovském sboru. Pak se, bohužel, odstěhovali do Brna. Už nás není moc, kdo si na jejich pobyt v našich končinách pamatujeme. Naposledy vloni v létě jsem Jana Slámu potkala a napadlo mě, že ho trochu vyzpovídám. Souhlasil.

● **Jendo, mohl by ses krátce představit čtenářům, kteří Tě neznají a nám, co Tě známe, trochu osvěžit paměť?**

● Jan Sláma, r. 2005

Jmenuji se Jan Sláma, je mi 83 let, žiji v Brně už osmý rok bez manželky Jany, rozené Hřivnové, která zemřela 1. 1. 2018. Skoro celý život jsem pracoval ve stavarině, naposled to bylo 7 let na synodní radě ČCE od r. 1993. Dělal jsem tam tajemníka pro stavební a investiční záležitosti církve. Pak od r. 1999 dalších 7 let ve funkci ředitele brněnské pobočky občanského sdružení NADĚJE. Skoro nejbližším spolupracovníkem mi byl Jiří Marek z Krnova. V roce 2006 jsem odešel do důchodu. Teď v důchodu dělám dobrovolníka - nejdřív v Armádě spásy v Brně, a nyní v NADĚJI v domově pro lidi s Alzheimerovou nemocí, který jsme před rokem 2003 vybudovali v Brně na Vinohradech. Ve volném čase jsem ještě před rokem 1989 a pak dál spolupracoval na výstavbě střediska Diakonie BETLĚM v Kloboukách u Brna a pak na výstavbě střediska Diakonie v Brně na Hrnčířské ul.

Kdysi dávno od r. 1973 jsem s rodinou žil v Rýmařově a pracoval u Rudných dolů v závodě na výrobu rodinných domků OKAL. Tam nám

● Jan, Jana, Marta, Pavel, Ondřej, Petr v roce 1975.

byla velice blízká rodina kazatele Petra Maláče a jeho Edity s dětmi. A ještě předtím jsem 5 let pracoval v Jeseníku u Rudných dolů. S rodinou jsme bydleli na evangelické faře a dělali kostelníky – no, a před tím naším bydlištěm byla Praha, já jsem tam pracoval u firmy Armabeton až do listopadu 1969. Odtamtud jsme se stěhovali do Jeseníka.

Moje žena Jana, narozená v Praze, byla také stavební inženýrka, protože jí komunisti nedovolili studovat pedagogiku. Když se syn Petr přihlásil na studium evangelické teologie v Praze, tak ji komunisti v Rýmařově vyhodili z gymnázia, kde učila stavební předměty a potom pracovala v OKALE. Pak ale po roce 1989 byla jednou z několika žen, které v Brně založily Evangelickou akademii - školu pro výuku křesťanské sociální práce. To už jsme žili v Brně.

Jana přivedla na svět tři děti - Petra, Ondřeje a Martu. Mezi tím jsme si v Jeseníku vzali do pěstounské péče z dětského domova šestiletého kluka (Roma) Pavla Síváka.

U Ondřeje teď v Brně bydlím. Má syna Jáchyma - ten už je ženatý a je JUDr., Bětku a Daniele. Pracuje v Masarykově onkologickém ústavu v Brně na Žlutém kopci a jeho odbornost je paliativní péče. Jeho žena Regina vede Domácí hospic.

Nejstarší syn Petr žije s manželkou Lucií a třemi dětmi - Vítkem, Hanou a Marií ve Staré Boleslavi. Jeho žena Lucka dělá

ednou je starý

v UHUL a taky v Diakonii v Praze. Petr učí na Evangelické teologické fakultě UK v Praze co-by docent na katedře Starého Zákona.

Pavel Sivák žije také v Praze, pomocí kamer hlídá uličky ve středočeských Tesko-řetěz-cích, aby se méně kradlo. Nedávno měl v Praze-Braníku ordinaci a stal se ordinovaným vý-pomocným kazatelem.

Nejmladší dcera Marta se provdala za Mar-ka Zikmunda, který je od léta 2024 farářem v Praze-Střešovicích. Mají tři dcery - Janu, Alenu a Lydii; všechny studují a ona sama nyní pracuje jako učitelka v církevní školce sv. Voršily v centru Prahy.

Mám devět vnuků a vnuček a velmi pestrý život.

Nebylo to moc krátké představení, že?

● Slyšela jsem, že se máme starších lidí ptát, jakou moudrost v životě odhalili. Objevil jsi nějakou takovou?

Jo, objevili! Že život každého z nás je vlastně dar od Pána Boha. A strašně (!) zá-leží na tom, jak ten darovaný čas vyplníme, protože pak budeme skládat účty. Můžeme fňukat nad svou minulostí, nebo se dál pro-dírat darovaným časem. A děkovat. Děko-vat za tu různobarevnou uličku, co za sebou necháme.

● Co Tě v životě nejvíce zaskočilo nebo pře-kvapilo?

Překvapilo mne to mé pozdní (!) poznání toho daru (viz výše). Člověk žije všední den „na plný plyn“, moc času nemá a najednou je starý a nad smrtí. To člověka zaskočí.

● Myslím, že Brno je nádherné město. Jak vzpomínáš na náš slezský kraj? Prožíváš někdy okamžiky nostalgie?

Že je Brno celkem fajn město, si uvědomu-ji vždy, když se odněkud vracím (např. z Pra-hy). Přepadá mne nostalgii v okamžiku, když z dálky - ještě před Olomoucí za jasného poča-sí - uvidím na obzoru lem těch hor a předhůří, kde jsme žili.

● Rýmařov - před domem, 1986

● Každý člověk se musí ve svém životě moc-krát rozhodovat. Není příliš nezdvořilé ze-ptat se Tě, jestli lituješ nějakých nenapravi-telných rozhodnutí?

Ano, rozhodovat se člověk musí stále. Asi zá-leží na tom, co je motivem tvého života. Nevím, zda to nebude znít nabubřele, ale nějak necítím lítost nad svými hlavními životními rozhodnu-tími.

● Co bys označil za nejšťastnější den živo-ta?

Za nejšťastnější den svého života považuji 9. října 1963. To je den, kdy si mne Jana Hřivno-vá vzala a stala se Janou Slámovou.

● Jendo, na závěr bych se ráda zeptala, co je kotvou Tvého bohatého života?

Myslím, že kotvou mého života je pomyšle-ní, že tu na světě nejsem sám, ale s Bohem. Dě-kuji za možnost modlitby. „Pán Bůh je síla má“.

Děkuji za Tvé odpovědi, i když byly struč-né. Čtu Tvé řádky a musím myslet na hez-ký verš z Bible, Žalm 92, 14-15: „Ti, kdo by-li zasazeni do Božího domu...do stáří budou rodit ovoce, zůstanou statní a svěží...“

Nevím, jestli jsi pořád statný a svěží, kaž-dopádně tvé ovoce zůstává. Jen tak dál.

Tamara Maláčová

Adventně-vánoční vzpomínky

V Krnově se jako tradičně konaly 4 adventní koncerty – 1. adventní neděli vystoupily sbory Legato a Staccato, na 2. advent nás potěšili žáci škol Slezské Diakonie (pro které byl určen výtěžek z benefičních koncertů, dohromady skoro 40.000,- Kč) a dětský sbor Janáčkovo Brumendo. Mimořádně v úterý

10. 12. v kostele účinkovali žáci a učitelé ZUŠ Drahomíra Malovaného a 3. adventní neděle patřila pro změnu žákům a učitelům krnovské ZUŠ.

Všechny koncerty přinesly nadšení z hudby a zpěvu i prostor k zamyšlení – děkujeme všem účinkujícím. A jsme velmi vděční i za výtěžek z koncertů, který Slezské Diakonii pomohl při odstraňování povodňových škod z budov škol.

Poslední adventní neděli se jako obvykle kostel změnil

v divadlo a plné lavice sledovaly vánoční zpracování příběhu biblického Joba. Kdo si myslel, že toto propojení není ani možné, byl velmi překvapen výsledným vyzněním celého kusu.

Vedle kulturní smršťe ve velkém kostele krnovském jsme zažili také adventní koncert v našem kostelíku krasovském. Konal se v pátek 13. 12. a pořádali jsme ho ve spolupráci s obcí. Na koncertě vystoupila skupina Tramíněk s programem vánočních písniček a spiritu-

álů, krnovská folková parta Bílé Vrány a sdružení krnovských pastorů a farářů PF. Kostelík se zase jednou naplnil lidmi ze sboru i z vesnice, bylo postaráno i o občerstvení, a neklamalo ani počasí – krásnou lehce zasněženou mrazivou tradičně vánoční náladou.

Bohoslužeb v období Vánoce taky bývá dost, v Bruntále to začalo na 4. adventní neděli, kdy se konala sváteční bohoslužba s Večeří Páně.

V Krnově se konala jako obvykle půlnoční bohoslužba 24. 12., pak sváteční bohoslužba s Večeří Páně 25. 12., 26. 12. odpoledne byla netradiční bohoslužba s liturgií z Iony v Krasově.

Bohoslužba v Krnově v neděli 29. 12. měla styl kavárenského posezení – okolo stolů s volnějším programem a s kávou a cukrovím.

Po Vánocích jsme se sešli vedle pravidelných nedělních bohoslužeb ještě 30. 12.

v lese na Ježníku k před-silvestrovskému táboráku (asi 20 dobrodruhů opékalo v mrazivém povětrí buřty a zpívalo k tomu chvály, spi-

rituály i tramské písničky. Na Silvestra pak bylo neformální posezení na krnovské faře, s muzikou i modlitbou, se soutěží i dobrým jídlem.

DOVOLENÁ PRO RODINY S DĚTMI

*Místo: rekreační a vzdělávací středisko SCEAV
BESKYDSKÁ OÁZA, Písek u Jablunkova
beskydskaoaza.cz*

25. - 28. srpna 2025

CO VÁS ČEKÁ?

**DOPolední A ODPOlední PROGRAMY
PRO DĚTI** (HRY, TVOŘENÍ, ZPÍVÁNÍ, BIBLICKÉ
PŘÍBĚHY...)

SPOLEČNÉ VÝLETY

DUCHOVNÍ PROGRAMY PRO RODIČE

Fotky z loňského pobytu

Kontakt a více info: marta.markova@post.cz, tel. 774890610

Pojed'te s námi na tábor!

I v letošním roce zveme děti na dva tábory. První je pro větší děti (9-14 let) a koná se na břehu řeky Odry u vesnice Spálov hned z kraje prázdnin – od 30. 6. do 7. 7. Táboříme v indiánských stanech, které si musíme nejdříve postavit, což samo o sobě je velké dobrodružství, učíme se všelijaké dovednosti pro přežití v divočině, hrajeme spoustu bláznivých her, rácháme se v řece, každý večer pálíme táboráky, a při tom všem najdeme čas i na povídání o Bohu a o životě. Nějaká bouřka nás nevyvede z míry, bláto nás nerozhází, komárů ani vos se nebojíme. V rámci velkého táborového příběhu letos pojedeme s cestovatelem Marco Polem až do Číny (a možná i zpátky).

Tábor se koná pod hlavičkou YMCA Orlova a bližší informace a přihlášku najdete právě na stránkách www.ymcaorlova.cz, pod od-

kazem tábory/tábor Spálov. Cena tábora je 3500,- Kč, ale při včasné přihlášce je možné vyhandlovat významnou slevu.

Druhý tábor je příměstský pro menší děti (od 5 do 12 let). Pořádá ho přímo krnovský sbor, a to od 18. do 22. 8. Děti sice na táboře nenocují, ale i přes den se dá zažít kupa dobrodružství, inspirovaných příhodami proroka Jonáše. Třeba uvidíme i velrybu.

Informace a přihlášky na tábor je možné získat u Marty Markové nebo u bratra faráře. Cena tábora je i letos 800,- Kč. V ceně jsou kromě výletů a exkurzí a her a tvoření také obědy a svačinky pro účastníky. Tato cena je možná díky finanční podpoře Moravskoslezského seniorátu Českobratrské církve, a také díky obětavé pomoci dobrovolníků – kteří tábor vedou, kteří vaří nebo se starají o další důležité věci. Díky za ně všechny.

Narozeniny ve sboru v dubnu až červnu 2025

Milí přátelé v Kristu,

v tomto čísle Dobrého Pastýře si opět připomínáme jména všech, kteří budou slavit své narozeniny v následujících měsících. Přejeme všem níže uvedeným pevné zdraví, Boží ochranu a hojnost požehnaní. Všem těmto i ostatním připojujeme přání krásného prožití Velikonoc, radost ze vzkříšeného Pána.

Redakční tým Dobrého Pastýře

KRNOV:

Duben:

Andrea **Barešová** (roz. Polišenská),
Rostislav **Sedláček** (1985),
Simona **Jasko**, Květoslav **Šimek**,
Anna Magdalena **Jančová**,
Jana **Zmrzliková**, Norbert **Gürtler**,
Jiří **Vasiliadis**, Pavel **Malík**,
Kateřina **Sewerin**, Zdeněk **Zmrzlík**,
Miriam **Zmrzliková**

Květen:

Vladimír **Strádal**, Nikolaj **Čepara**,
Hana **Svítilová**, Šimon **Janča**,
Ondřej **Švéda**, Věrka **Wdóvková**,
Kateřina **Vašířová**, Tereza **Chlápková**,
Jiří **Černohlávek**, Šimon **Tyleček**,
Zdenka **Kolářová** (Mičanová),
Alena **Kubicová**

Červen:

Milan **Svítil**, Irina **Kchilia** (Yuhas),
Arnošt **Galda**, Marta **Marková**,
Alžběta **Šimková**, Karel **Kovalčík**,
Iva **Kunášková**, Tamara **Maláčová**,
Bedřich **Marek**, Eva **Roztomilá**, Ludmila
Vavrečková, Jiří **Marek** (2015), Jan **Maláč**

BRUNTÁL:

Duben:

Ludmila **Cepková**, Renata **Cepková**,
Viktor **Kaluža ml.**

Květen:

Ludmila **Hérodková**, Emílie **Benková**,
Viktor **Kaluža**, Lenka **Zdvyhalová Tvrdá**,
Petr **Lakomý**

Červen:

Filip **Kielar**, Ondřej **Kielar**

O síle naděje a lásky

Pod tímto názvem jsme mohli vidět divadelní hru v našem kostele, dne 22. prosince 2024.

Ústřední postavou byla starozákonní postava Job. V sekulárním světě se některá starozákonní jména doslova zabydlela.

Např. se říká: „Trpíš jak Job, to jsou jobovky, ty housky pamatují Abraháma, je starý jak Metuzalém....“ a jiné.

Autorem této hry je evangelický farář Luděk Rejchrt (*1939+2019). Jeho úžasné hry jsou u nás hrány o Vánocích už dlouhá léta. Dovede mistrně spojit starozákonní příběh s novozákonní nadějí v Ježíši Kristu a přibližuje tak divákům „mimo kostel“ jakou naději křesťané žijí. Jazyk hry je současný a velmi vtipný.

Náš kostel byl doslova plný, nebylo kam se

posadit. Herci z řad dětí a dospělých krásně ztvárnily příběh Joba a starověku s jeho životním stylem.

A také zkratkou od života nomádů v zemi Uz až po jesličky v Betlémě.

Dosud čerpáme z Jobových slov v jeho životní tragédii: „Hospodin dal, Hospodin vzal. Buď pochváleno jméno Hospodinovo“.

A v jeho slovech : „ Já vím, že můj Vykupitel je živ a jako poslední se postaví nad mým prachem“ slyšíme touhu a naději po Spasiteli. Doporučuji

čtenářům tuto starozákonní knihu přečíst.

Celá hra byla pojata velkolepě s mnohými postavami. Scénka s pastýři, kterou ztvárnily děti, byla tak zdařilá, že ji obecenstvo odměnilo spontánním potleskem.

Vyjmenovat všechny, kteří hráli a kteří se podíleli na volbě kostýmů, výběru hudby, ozvučení, propagace a jiných službách by zabralo velký seznam. Ale patří se zmínit, že všichni zainteresovaní byli nejen z naší církve, ale také z Armády Spásy, Křesťan-

ského společenství a z Církve adventistů sedmého dne.

Všem jim patří náš velký dík.

Nelze se nezmínit o naší režisérce, která po dlouhá léta vše organizuje a úspěšně dovede k realizaci. Nemožu ji jmenovat, neboť bych se se zlou potázala, tak se aspoň uchýlím k iniciálám.

Milá V. M. moc Ti děkujeme za Tvou práci, kterou s takovým úsilím a nadšením odevzdáváš ke cti a chvále Božího Jména.

Ludmila Krčová

Evangelíci v Krasově

V klínu Nížkého Jeseníku v obci Krasově (od Krnova vzdálený 15 km) upoutá pozornost bílá budova s velkým černým křížem na čelní stěně – evangelický kostel. Historie tohoto kostela je úzce spojená s historií evangelictví v celém regionu kolem Krnova. Evangelíci v Krasově (dříve Kronsdorf) patřili pod duchovní správu farnosti ve Vraclávku, později pod správu v Krnově. Průběh vývoje evangelické církve v Krasově mi není dost jasný, proto zmíním některé údaje získané od návštěv původních členů sboru: „... s velikou láskou, úsilím a obětavostí byl před druhou světovou válkou v r. 1938 postaven místní kostel s názvem „Kostel Spasitele“. Duchovní správa byla vykonávána z Krnova a vedl ji tehdejší farář Ernst Herkommer.“ Pohnutá doba války a poválečný odsun německého obyvatelstva zastihly i Krasov. V té době měla sborová kartotéka 49 rodinných karet – všichni museli odejít a kostel zůstal opuštěn. Po r. 1948 vše, co mělo nějaký vztah k církvi, a zvláště

• Prvomajova brigáda, 2007, s. Nicmanová vpravo vzadu

k německé církvi, bylo předmětem hrubého ničení a devastování. Z nějakého důvodu kostel v Krasově zůstal zachován v poměrně dobrém stavu, i když se bohoslužby v něm nekonaly. V prvním poválečném období převzala ochranu kostela rodina Švédova. K příznivé změně došlo po příchodu Volyňských Čechů v r. 1947 do Krasova a okolí. Kostel si vzala pod správu Pravoslavná církev, protože mnoho „volyňá-

ků“ bylo pravoslavných. Začaly pravidelné bohoslužby a také svědomitá údržba, které se ujal bratr Josef Havelka a jeho manželka Anna s celou rodinou. Díky veliké lásce této rodiny k Božímu dílu a také k archívním památkám zůstaly zachovány i písemnosti a kostelní vybavení. Bratr Josef Havelka se narodil v r. 1899 a přišel čas, kdy pro stáří a nemoc nemohl déle pracovat na údržbě kostela. Zastoupila ho jeho manželka Anna Havelková, avšak i ona byla v pokročilém věku. Bohoslužby Pravoslavné církve zanikly a budova začala chátrat. Uvažovalo se o přebudování na požární zbrojnici nebo na skladiště Státních statků. Přišel r. 1981. Státní Geodézie v Bruntále bez dlouhého vyjednávání přidělila kostel i se zahradou naší církvi. První návštěva Krasova s tehdejším kurátorem br. Vítězslavem Maláčem byla sklíčoví – zarostlá zahrada, vyvrácený plot, v kostele jezírka vody, hlavní nosný

● *Bohoslužby s Večeří Páně v Krasově*

trám lodi kostela shnilý a kleslý o 30 cm... Největší problém však byl, že ve vesnici nebyl žádný náš člen. V krnovském staršovstvu se vedly vzrušené debaty, zda si můžeme dovolit vzít na sebe tak velký úkol, jako je oprava kostela, když zde nejsou žádné vyhlídky na sborovou práci. Došli jsme k závěru, že kostel je určen pro zvěstování evangelia nejen členům církve, ale všem lidem. Ve středu 17. 11. 1982 v 18 hodin se v sakristii krasovského kostela po úpravách konala první biblická hodina. Základním společenstvím byla opět rodina Havelkova. Babička Anna a její dcera Antonie Ničmanová s rodinou. Tak jsme prožili vánoce i zimní období 1982-83. Mezitím nás v Krnově navštívily sestry z Německa, které pocházely z Krasova a s velikou láskou věnovaly první finance na opravu kostela. Pak přišly finance z dalších míst. V r. 1983 mohla začít oprava celé budovy. Prá-

ce náročná, ale vzácné bylo, že jsme nacházeli pomoc a porozumění přímo v Krasově. Dílo skončilo v r. 1987. Bohoslužby a biblické hodiny měly pravidelný rytmus. Krasov a jeho kostel vás zve k nedělnímu výletu. Tutto informací končím slovy Žalmu 122: „Veselím se z toho, že mi říkáno bývá: Pojďme do domu Hospodínova.“

8. 10. 1990

*Bronislav Kielar, jáhen
Českokobratrské církve
evangelické v Krnově*

● *Den dětí, r. 2022*

Dodatek po 35 letech:

Když se řekne krasovská diaspora, automaticky se mi vybaví jméno Toničky Ničmanové. Se svou dcerou Mírkou vstoupila do našeho sboru na jaře 1990. Celá desetiletí byla duší místního společenství. S nadšením a mimořádným nasazením bojovala o to, aby křesťanská zvěst si v Krasově našla své místo. Ochotně otevřela svůj byt pro biblické hodiny, setkávání skupinky, uklízela kostelík, navštěvovala obyvatele Krasova a zvala je na bohoslužby a nikdy nezapomněla na dokonale pohostění. Někdy bývala trochu smutná ze skutečnosti, že se krasovští dali pozvat na setkávání jen zřídka. Já ale věřím, že žádná její snaha před Pánem Bohem nebude zapomenuta. Vloni oslavila Tonička 90 let a nyní už žije ve svém světě. Na její místo nastoupila dcera Mirka. A kostelík? V roce 2012 proběhla oprava fasády, výměna střešní krytiny, byly vyměněny části oken a vybudována nová vodovodní přípojka. To vše za asi 1,2 mil. Kč a s podporou dotace ze SZIFu (Státní zemědělský fond).

V teplejších měsících se zde konají bohoslužby, před prázdninami „Den dětí“. Pracovní brigádou zde oslavujeme 1. máj a tradici se stává zářijová pouť do Krasova. Jak to bude s kostelíkem dál? Bůh ví. Ale dnes je tu krásně. V.M., březen 2025

Pozvánka na velikonoční divadlo

Velikonoce nejsou jen svátkem vítání jara. Jsou připomínkou pravdivých historických událostí, které mají pro lidstvo nedozírný význam. Velikonoční příběh skrývá v sobě jedinečné poselství: Boží Syn Ježíš zemřel za hříchy všech lidí, aby nás zachránil od věčného zahynutí a otevřel cestu k Bohu. Tato událost vrcholí třetí den po Velkém pátku Kristovým vzkříšením. Bůh chce dát každému nový život. Přijmeme podávanou ruku?

Pojďte s námi oslavit velikonoční svátky. Malí i velcí herci zahrají divadelní hru. Kdy? Na Velký pátek 18. 4. 2025 v evangelickém kostele.

Zveme vás do kostela

Velikonoční program (18.–20. 4.):

VELKÝ PÁTEK	Krnov	17.00	Velikonoční divadlo
VELIKONOČNÍ NEDELE	Krnov	9.45	bohoslužby s Večeří Páně
	Bruntál	10.00	bohoslužby s Večeří Páně
	Krasov	16.00	bohoslužby s Večeří Páně